

Franco no pot canviar el caràcter feixista del seu règim

L'impopularitat del règim de Franco, ultra imposat pel terror ha pretès enganyar tothom amb les seves fingides transformacions.

En iniciar-se la sublevació el juliol del 1936 ja ho va fer el crit de la República! Després va treure's la cara i es mostrà hitlerista amb tota claredat, sobretot, durant les aparicions victoroses de les forces almerines.

Més tard va produir-se la gran batalla de Stalingrad, tombant decidida la guerra antifeixista i alibèradora, la qual, es març, com va dir el generalíssim J. Stalin, «d'ocàs el feixisme hitlerista d'emany», va fer canvi per terra, junt amb la lluita heroica dels nostres pobles, els plans agressius del règim franco-falangista decidit a entrar en guerra al costat de l'Eix nazi-feixista.

Fou en aquell moment que Franco va transformar-se de no ben lligat en «neutral».

Després de l'esmicolament de les forces nazi-feixistes a les vores del Volga, Franco va tornar a disfressar-se en dir que el seu règim era una «democràcia orgànica» per tal de fer-se agradable als anglo-saxons.

Ara, altre cop, el «Caudillo» torna a transformar-se, almenys, d'una manera aparent. Proclama que Espanya és un «Estat catòlic i social», «constituït en regne». Franco es reserva la direcció de l'Estat i declara que les Corts, nomenades «per ell mateix, li hauran de nomenar un substitut que el propi «Caudillo» es reserva el dret de proposar.

Tots aquests canvis camaleònics, que han deixat i deixen sempre intacte l'estructura i contingut hitlerofeixista del règim de Franco, no han enganyat mai ningú i menys encara a nostre poble, que no ha cessat un moment la lluita antifranquista per la democràcia i la República.

L'actual canvi no ha aconseguit enganyar ni la mateixa majoria dels monàrquics que segueixen el pretendent Joan, els quals ja han fet pública llur protesta contra aquell que anomenen l'«usurpador».

I per no enganyar ningú, el canvi d'ara no ha convingut la major part dels cercles reaccionaris anglo-saxons propis a repetir Espanya el cas de Grècia, els quals, des de la premsa i la ràdio, fan tota mena de comentaris desfavorables per a Franco.

Aquesta darrera tombarella de Franco demostra més que tot l'extrema feblesa del seu règim, que trontolla per les seves contradiccions internes i, sobretot, per les vagues dels obrers de Catalunya i d'arreu d'Espanya, per les protestes i les manifestacions de les dones contra la vida cara i per les patriòtiques accions dels guerrillers del camp i de les ciutats.

Trontolla, perquè, com va dir Dolores Ibárruri, en el darrer Ple del Partit Comunista d'Espanya, «Les organitzacions obreres que Franco va dissoldre brutalment, es reconstituïren en la clandestinitat; es produïren vagues i manifestacions de protesta contra la fam; es publicaren desenes de periòdics il·legals; els pagesos resistiren al franquisme».

A Catalunya, Euzkadi i Galícia, el sentiment nacional, reprimit per la força, resorgeix més viu i actiu que mai.

Els militars antifranquistes i els intel·lectuals s'organitzen; els partits de dreta, que formaven el bloc franquista, inicien una activitat política independent i apareixen ja com a formacions polítiques més o menys homogènies els manàrguics i els «accidentalistes».

Els grups capitalistes i financers neguen autoritat i eficàcia als mètodes feixistes imposats per Franco.

Els representants de les Cambres de la Indústria i el Comerç de tot Espanya expressen obertament l'oposició d'aquestes classes vers el franquisme en una protesta elevada fa poc al ministre del Ram...

I és perquè el règim de Franco s'esforça per dirre i per fora i perquè la República segueix bategant en el cor del poble, que el «Caudillo» vol saltar-se amb el seu sistema d'opressió i imposar, amb un nou cop d'Estat, la monarquia, amb la qual cosa fomenta encara més la guerra civil.

Els pobles d'Espanya detesten la monarquia, puix que saben és símbol de regressió, d'obscurantisme, d'esclavatge. Volen la República i lluiten aferrissadament per a reconquerir-la.

Aquesta fidelitat a la República fou posada de relleu en el curs de la intervenció que va fer el company Joan Comera al Ple del Partit Comunista d'Espanya en dir:

«Són centenars i centenars de documents de tot text i de tota mena. Signats amb noms i cognoms per desenes de milers d'obrers i pagesos, d'intel·lectuals i de menestrels, de petits burgesos. Documents de fàbriques, en els quals els obrers en massa han signat un per un. I aquests documents diuen tots igual: a Giral —que aleshores era encara President del Govern de la República—, i al President Irla, els deien: Manténeu-vos fermes. Nosaltres no volem compromisos, nosaltres lluitem i volem la República, costi el que costi. Aquesta era i és l'expressió de la voluntat popular catalana».

Malgrat, però, que el nostre poble ni la majoria dels monàrquics, ni tots els cercles reaccionaris internacionals no s'hagin deixat enganyar per aquesta nova transformació franquista, no cal subestimar-la.

(Passa a la pàg. 2.)

Lluita

Proletaris de tots els països, uniu-vos

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI - N. 96. Preu 5 fr. - 11 d'abril de 1947 - Redacció i Administració: 8, Av. Mathurin-Moreau, Bureau 19, Paris XIX

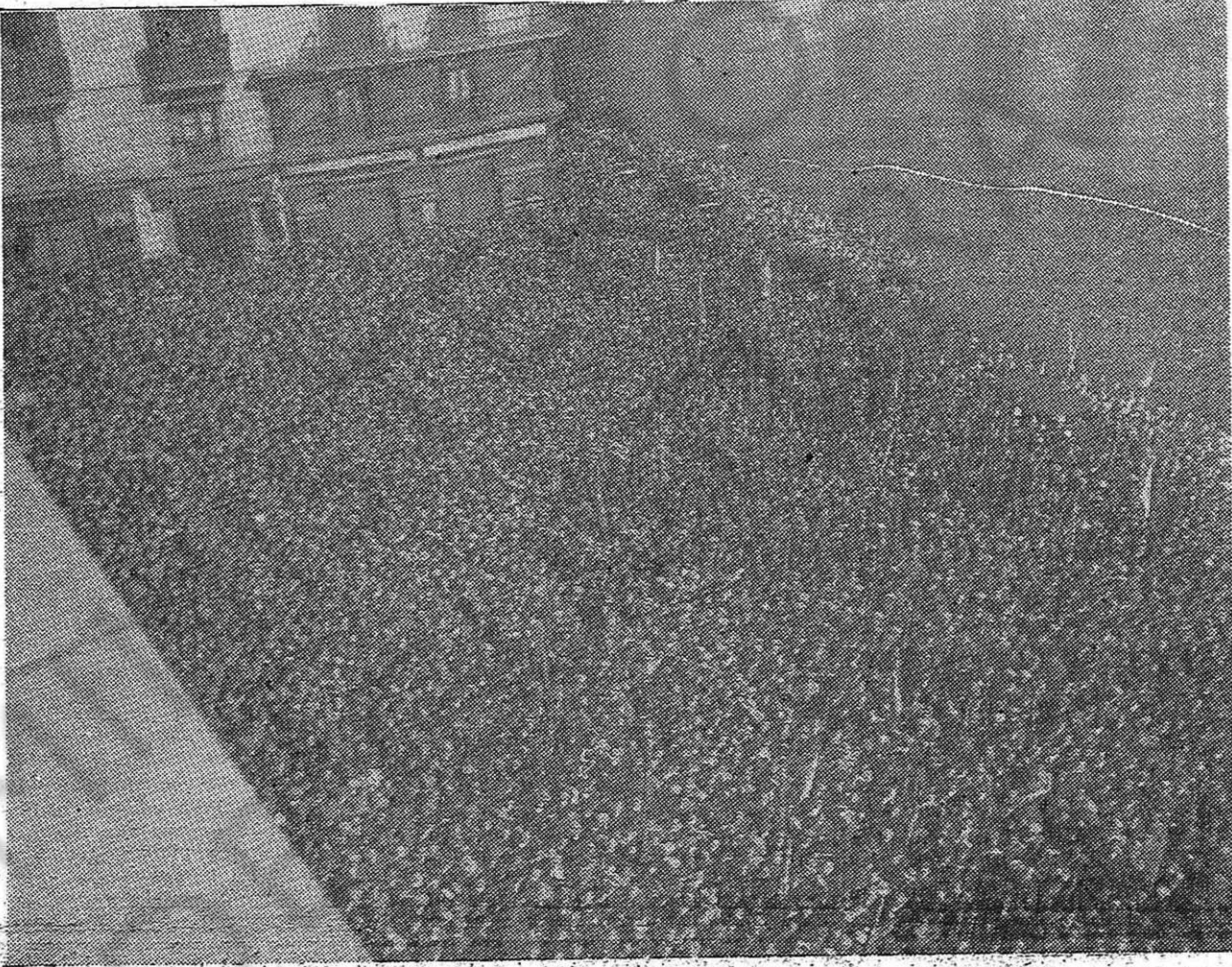
Setze aniversari del 14 d'Abril

LA TRAGICA EXPERIENCIA DE LA SEGONA REPUBLICA

per Rafael VIDIELLA

«No se puede deshonrar de ninguna manera una revolución tan limpia, tan impoluta como la nuestra» — deia un dels protagonistes de la sang del parc de María Luisa, de Sevilla, va seguir la de Casas Viejas, passant per les deportacions a Villa Cisneros. Així

nir Anglaterra i els Estats Units en la segona guerra mundial. Per por a les masses treballadores es va bastir el 1931 una República formal no popular, i malgrat l'heroisme desplegat pel nostre poble des del juliol del 1936 fins el

En el curs de grandioses manifestacions celebrades a casa nostra, les masses populars van palesar molt sòlidament la seva fidelitat a la República. Avui, en la lluita contra el règim franquista, els nostres pobles renoven, un altre cop, llurs sentiments republicans i democràtics.

homs de la nova situació. I, efectivament, amb els mateixos pretorians, gardies civils, funcionaris i bisbes de la monarquia, el Parlament va començar a xerrar i, discursos per aci i discursos per allà, va emprar trenta cinc sessions per aprovar els pressupostos, 42 en la llei de Congregacions religioses, 43 en una Reforma agrària que no es complia, 44 en la Constitució i 49 en l'igualtat Estatut de Catalunya.

Entretant, els obrers i els pagesos —que eren el millor suport del règim, s'impacientaven perquè, com diu el proverbi «una cosa és predicar i una altra donar oli», i, en

va envalentonar el general Sanjurjo i el cardenal Segura, que el 1932 començaren el primer acte de la guerra trágica contra la República, representat després el segon per Lerroux, —Gil Robles el 1934 i passant el tercer a càrrec de Franco el 1936. És a dir, aquell esgar de la «revolució sense sang» no deixava veure l'am de la contrarevolució, que ha donat raó a la profunda observació de Lenin quan diu que

«la contrarevolució fa sempre veure molta més sang que la revolució».

Prop de dos milions es compta que són els morts que Franco ha fet, molts més que no en van te-

març del 1939 els «pundonorosos» corbs pretorians que els dirigents de la República van recriar, es posaren al servei de la reacció i el feixisme per a menjar-se tots plegats el cos sagnant de la «pacífica» i «exemplar» Segona República espanyola.

Sabrem aprofitar aquesta trágica experiència?

Per ara els símptomes deixen d'esser positius. Es torna a tenir por al proletariat, a la classe més conseqüentment progressiva i revolucionària. El mateix esperit baix de nostre que dominava els homes del 14 d'Abril, domina avui, dissortadament, entre molts d'aquells

(Passa a la pàg. 2.)

LA LLUITA dels POBLES HISPANICS

Explosió de diversos petards a la línia València-Barcelona

A conseqüència d'haver fet explosió diversos petards a la línia València-Barcelona, ha estat interromput el tràfic ferroviari una hora.

Un petard en el local dels Sindicats faianquistes

La matinal del primer d'abril, a Girona, va fer explosió un petard al local dels Sindicats de la Falange. El mateix dia i a la mateixa hora, a Girona també, va fer explosió un altre petard al local de la Comissaria de Provisions.

Un altre van causar seriosos desperfectes amb la corresponent trencadissa de vidres.

Un petard al Passeig de Gràcia

Al Passeig de Gràcia, de Barcelona, ha fet explosió un petard en un pal de cooducció elèctrica que causà grand desperfectes.

UNIM-NOS per acabar AMB EL TERROR franquista!

Durant el que va de l'any, especialment en el curs del darrer mes de març, els pobles hispànics han estat atacats per Franco amb una nova i salvatge onada d'assassinats.

Uns patriotes, sota la disfressa d'haver estat sotmesos a uns consells de guerra, han estat afusellats; altres, han estat assassinats per l'esquena en plena carretera o camí veïnal, per la guardia civil, aplicant la sinistra llei de «fusgas». Un dia són uns pagesos els assassinats en llurs propis domicilis sota el pretext d'estar en contacte amb els guerrillers; altres, encara, han estat esquarterats a les comissaries on han estat conduïts per arrencar-los la confessió d'allò que tothom sap, particularment la Falange, i és que el moviment contra el règim, a la muntanya, al pla i a la ciutat, adquireix cada dia un major volum.

Es a Madrid, al cementiri de Carabanchel on el dia 14 de gener van ésser afusellats els patriotes Isasa i Llerandi, i a la Direcció General de Seguretat, on va ésser trossejat Sanchez-Biezma (Torres).

Es a Girona, a la Comissaria «provincial», on el dia 25 de març han mort barbarament torturats els antifranquistes Creixens, Vinyola, Palmada i un altre detingut.

Es a Granada, al barranc de Sierra Nevada, on el dia 9 del mateix mes de març la llei «de fusgas» ha costat la mort als 7 pagesos Hidalgo, Marcos, germanos (Marquis, Pardo, Montilla i Carrasco).

Es a la presó de Leon, on el dia 8, després d'un escandalós procés han estat afusellats Farreres, Bayon, Sanchez Osle, Ibañez i Rodriguez.

I així podríem continuar fent una llista de noms de màrtirs i de llocs que han presenciat el martiri, fins a fer-la inacabable.

Les dades incompletes que posem fins avui corresponents a aquest any fan arribar a prop de cent els assassinats comesos pel règim franquista.

Es, talment, una veritable bacanal de sang i de turments allò que ha precedit a la promulgació per Franco del projecte de llei de successió, amb la qual s'ha rabejat.

(Passa a la pàg. 2.)

“La vida dels pobles no s'atura i nosaltres estem segurs que el nostre poble serà lliure” diu DOLORES IBARRURI en una allocució adreçada a un gran míting celebrat a Nova York

El diumenge propassat les organitzacions democràtiques de Nova York van celebrar un gran acte de commemoració del 16 aniversari de la proclamació de la República Espanyola.

En el curs d'aquest míting, i utilitzant el telèfon transatlàntic, la camarada Dolores Ibárruri, secretària general del Partit Comunista d'Espanya, va adreçar una allocució el text de la qual ens plau de reproduir:

Democràtes espanyols i americans! En commemorar l'aniversari de la proclamació de la segona República Espanyola, es commemora una realització democràtica exemplar del poble espanyol.

En unes eleccions realitzades en el marc d'una monarquia tradicional, els espanyols es van pronunciar per la República. I enfront de les il·legendes inventades i calumnioses dels enemics de la democràcia, el poble espanyol es mostrà ple d'esperit cívic i tancat, amb l'exercici d'un dret democràtic, un cicle històric, el del domini monàrquic, i va obrir una nova etapa política en el govern d'Espanya: el règim republicà.

Democràtes americans! La proclamació de la República Espanyola era l'expressió dels anhels llatins en l'ànima del poble, que vivia oprimit, que no trobava en la monarquia la satisfacció de les seves més nobles i legítimes aspiracions.

En aquella proclamació es condensava el pensament de Jefferson, el gran ideòleg de la Revolució americana, quan, en el crit de guerra de la lluita per la independència del poble americà, declarava:

«Tots els homes són creats iguals i dotats per llur creador amb certs drets inalienables, tals com la vida, la llibertat i la persecució de la felicitat. Per assegurar aquests drets, s'han instituït Governaments dels quals deriva el consentiment dels governats. Tant se val on una forma de govern es converteix en destructor d'aquests drets, constituït un dret del poble el de canviar-la.»

I així fou el que Espanya va fer el 14 d'abril del 1931. I ho va fer sense violència, sense vessaments de sang, per l'exercici lliure d'un dret constitucional.

Jo vull recordar-vos a vosaltres, espanyols, que m'escolteu i que van veure aquells dies inoblidables del 1931, la joia desbordant del nostre poble.

Recordo com cantava Espanya de punta a punta, de mar a mar?

« La primavera ha venido del brazo de un capitán. Cantad, niñas, en coro Viva Fernin Galán... La primavera ha venido y don Alfonso se va... Muchos duques le acompañan hasta cerca de la mar; las cigüeñas de las torres quisieron verlo embarcar...»

Antonio MACHADO.

La primavera arribava als camps d'Espanya amb la República, la primavera democràtica, que era per als homes del camp pa, treball, justícia.

Ni més ni menys. La vida dels nostres pagesos era dura; trist i amarg el treball de cada dia dels nostres obrers.

La República fou com un raig de llum en l'obscuritat de llur vida miserable. I vers aquella llum van girar-se amb entusiasme i esperança l'esguard de tots els que a Espanya tenien fam i set de pa i de justícia. Però amb la República s'alçaren els paranyis i les felionies, els complots i les traïcions dels enemics de la democràcia.

I per les condicions en què es desenvoluparen aquells complots i esclataren amb sagnant violència el juliol del 1936, després d'un primer intent l'agost del 1932, no foren simplement traïcions contra la República, foren traïcions a Espanya.

Perquè era Espanya, era l'existència d'Espanya com a país independent i sobirà el que es jugava en la nostra lluita alibèradora.

Perquè era Espanya, era l'existència d'Espanya com a país independent i sobirà el que es jugava en la nostra lluita alibèradora.

Per a vencer la resistència heroica del nostre poble, que es negava a deixar-se sotmetre una altra vegada al jou del qual s'havia alliberat el 1931, Franco i els seus col·laboradors van recórrer a l'ajut de Hitler i Mussolini, van hipotecar la nostra sobirania i els van lliurar, a canvi de llurs avions, de llurs canons i de llurs soldats, el dret a disposar d'Espanya.

«En els moments durs, ha dit un poeta espanyol, els senyors invoguen la Pàtria i la venen. El poble ni tan sols l'anomena, però la defensa amb la seva sang.»

Així fou així i així és avui. L'Espanya franquista és una Espanya que està en venda permanent. Ahir als hitlerians, avui al qui en dona més.

I una «Espanya» que es ven no és una Espanya espanyola. La veritable Espanya és la del poble que estima la República, que odia el franquisme; Espanya són aquests guerrillers que avui en una lluita d'heroisme inconmensurable, com ahir als camps de batalla, lluiten sense regatejar-la llur sang i risquen llur vida sense por, en una lluita per la reconquesta de la República. Espanya són aquests obrers bascos, catalans i madrilenys que s'aixequen contra la misèria en la qual els fa viure el franquisme.

L'Espanya veritable són aquests intel·lectuals que formen als rengles de la

ta. I no poden renegar avui d'aquests sacrificis realitzats en comú; no poden oblidar les vides dels vostres fills segades als camps de batalla, ni la sang que ha estat vessada a torrents en defensa del dret dels homes i dels pobles a ésser lliures, a decidir per ells mateixos el règim de llurs Pàtries.

Es va cometre una terrible injustícia amb el poble espanyol en negar-li els mitjans necessaris per a defensar-se, per a defensar el règim democràtic que lliurement i sobirament va poder dur-se el 1931.

Ajudeu el poble espanyol a restablir la democràcia. Reparau la monstruosa injustícia que significa l'obligar a viure en l'esclavatge feixista un poble que ha conegut la democràcia i la llibertat.

(Passa a la pàg. 2.)

- ### GRAN CAMPAÑA DE MITINGS del P. C. d'Espanya
- JORNADA DE MOBILITZACIO AMP MOTIU DEL XVI ANIVERSARI DE LA REPUBLICA I DE POPULARITZACIO DELS ACORDS I RESOLUCIONS DEL III PLE DEL P. C. D'E. DIUMENGE 13 D'ABRIL
- BORDEUS
Vicente URIBE
Ramon SOLIVA
MONTPELLIER
Antonio MIJE
Josep MOIX
TOLOSA
Francisco ANTON
Pere ARDIACA
PERPINYAN
Enrique LISTER
Josep MARLES
CARCASSONA
Fernando CLAUDIN
MARSELLA
Juan MODESTO
PAMIERS
Angel ALVAREZ
LIO
Félix MONTIEL
TARBES
Leandro CARRO
MONTAUBAN
Esteban VEGA
PAU
C. ERRANDONEA
GRENOBLE
Luis CABO GIORLA
NIMES
Miguel SORIANO
PERIGUEUX
Francisco ORTEGA
AGEN
Tomàs SANTOS
DECAZEVILLE
Vicente ARROYO
AUXERRE
Irene FALCON
SAINT-ETIENNE
Manuel AZCARATE
AUCH
Indalecio CORTES
LIMOGES
Tomàs GARCIA
ALBI
Sergio GONZALEZ
CLERMONT-FERRAND
D. BARTOLOME
MONT-DE-MARSAN
Manuel CIMENO
ORLEANS
Jesús MARTINEZ

“EL CAUDILLO”, primer de la seva dinastia

COMMEMORACIO DEL XVI ANIVERSARI DE LA REPUBLICA ESPANYOLA

Oradors: Charles d'ARRAGON diputat M.R.P.
Alice AHRWEILER secretària nacional de Franco-Espanya
Jacques DUCLOS vice-president de l'Assemblea Nacional
Paul RIVET diputat Partit Socialiste (S.F.I.O.)
Métro: MAUBERT-MUTUALITE

Emile KAHN secretari general de la Lliga dels Drets de l'Home
UN REPRESENTANT DEL GOVERN DE LA REPUBLICA ESPANYOLA

LA CAMpanyA D'AJUT A CATALUNYA

PERPINYA
El company Sans, responsable polític d'un grup de Perpinyà, en la campanya de manifestos que ha emprès el departament...

LES VISITES CASA PER CASA
Les visites casa per casa s'estenen cada dia arreu de França i són ja molts els grups de diversos departaments...

MONTPELLIER
El grup Mates, de Montpellier, s'ha posat aquest mes a la capdavanera del departament en l'ajut a Catalunya...

MONTAUBAN
Els companys del Grup Centre, de Montauban, es proposen fer una rifa per l'ajut a Catalunya...

PARIS
Els diferents grups de París, rivalitzen en iniciatives per a posar-se a la capdavanera del departament...

CHALABRE
Chalabre és un petit poble de pagès del departament Aude. El grup de Chalabre són set companys...

BEZIERS
Festivals per a l'ajut a la lluita antifrancquista

El dia 22 de març, a la tarda, patrocinada per l'òrgan del «Front Nacional», «La Voix de la Patrie», va celebrar-se una venguda de cinema soviètic amb la finalitat de recaptar fons per ajudar la premsa clandestina a Espanya...

El propassat dissabte dia 22 de març va celebrar-se a Beziers, un gran festival organitzat pels Grups del nostre Partit i del P. C. d'Espanya...

Al costat dels diferents representants de les organitzacions catalanes, espanyoles i franceses, van assistir a l'acte Mr. Rivière, conseller municipal, que portava la representació de l'alcaldia de la ciutat...

El treball d'organització d'aquest acte, els beneficis del qual han servit per a l'engrossir del fons destinat a la Campanya d'ajut al país, s'han distingit els companys Baixeres, Soler, Vallès, Ibars, Vila, Figuerola i Tolo, i particularment les companyes Rosalia Riera Amalia Tolo, Josefina Marcos, Maria González, Pepita Ramos i Antònia Campos.

quest poble cap cosa d'importància en l'aspecte popular. El mes de febrer es proposaren trencar amb aquest precedent negatiu...

CAUSSADE
Els diumenges roigs es generalitzen cada cop més. Fer un ball, una festa, una tombola, està bé. Però no sempre hi ha possibilitats favorables...

MONTAUBAN
Els companys del Grup Centre, de Montauban, es proposen fer una rifa per l'ajut a Catalunya...

PARIS
Els diferents grups de París, rivalitzen en iniciatives per a posar-se a la capdavanera del departament...

CHALABRE
Chalabre és un petit poble de pagès del departament Aude. El grup de Chalabre són set companys...

BEZIERS
Festivals per a l'ajut a la lluita antifrancquista

El dia 22 de març, a la tarda, patrocinada per l'òrgan del «Front Nacional», «La Voix de la Patrie», va celebrar-se una venguda de cinema soviètic amb la finalitat de recaptar fons per ajudar la premsa clandestina a Espanya...

El propassat dissabte dia 22 de març va celebrar-se a Beziers, un gran festival organitzat pels Grups del nostre Partit i del P. C. d'Espanya...

Al costat dels diferents representants de les organitzacions catalanes, espanyoles i franceses, van assistir a l'acte Mr. Rivière, conseller municipal, que portava la representació de l'alcaldia de la ciutat...

El treball d'organització d'aquest acte, els beneficis del qual han servit per a l'engrossir del fons destinat a la Campanya d'ajut al país, s'han distingit els companys Baixeres, Soler, Vallès, Ibars, Vila, Figuerola i Tolo, i particularment les companyes Rosalia Riera Amalia Tolo, Josefina Marcos, Maria González, Pepita Ramos i Antònia Campos.

BRAM — Grup de companys del nostre Partit i del P. C. d'Espanya que han realitzat «jornades roges» per tal d'ajudar la resistència interior

El míting del P.C. Francès al Val. d'Hiv. de París

El propassat dijous va celebrar-se al Velòdrom d'Hivern de París un gran acte organitzat pel Partit Comunista Francès.

Unim-nos per acabar amb el terror franquista!
Franco, com a regent o com a rei, com a caudillo o com a general, no pot ésser, no és res més que el que és: el Franco, l'assassí dels homes i dels pobles hispànics.

La vida dels pobles no s'atura i nosaltres estem segurs que el nostre poble serà lliure. Vosaltres, demòcrates americans, podeu fer que aquesta hora s'així; vosaltres podeu escurejar els sofriments de milions d'espanyols si negueu tot ajut al franquisme.

Comunista d'Espanya, mostraven llur simpatia i solidaritat vers els pobles hispànics que lluiten contra el règim feixista de Franco.

Finalment, el camarada Jacques Duclos, va fer un anàlisi concís de la situació política a França, així com de diferents problemes de la situació internacional, principalment la Conferència de Moscó.

El Congrés de la Federació d'Espanyols Residents a França
El Comitè Nacional de la Federació d'Espanyols residents a França es comunica que per als dies 17, 18 i 19 d'abril tindrà lloc a París el V. Congrés Nacional de la Federació.

La TRAGICA EXPERIENCIA de la SEGONA REPUBLICA

Ve de la pàg. 1
que, dient-se republicans, socialistes i llicenciatos, es disposen a substituir Franco. L'anticomunisme, rabiosos que alguns d'aquests esgrimeixen n'és una prova.

Para solucionar el problema de Espanya, per ser poc grates al amando occidental.
Com es veu, l'experiència trágica de la Segona República no ha servit ni una mica a cert gent que, si ahir, per tal de no disgustar als generals, ducs i bisbes, actuaven contra els anarcosindicalistes i comunistes...

Alianza adhoc amb els monàrquics antifrancquistes, per tal que la República el dia que es porti a terme la consulta popular.

Entorn d'una conversa

A Franco s'el pot combatre des de tots els indrets de l'exili.
Aquest amic, però, no semblava estar molt d'acord amb la nostra opinió i es contestava: «Nosaltres, des de França, cosa cosa podem fer.»

Només la classe obrera unida; socialistes i comunistes, iuguesistes i cetivistes, formant un bloc compacte amb els republicans, és la que garantirà que la nostra República democràtica formal i sinó popular, com ho són ja la majoria de pobles que s'han alliberat de la pesta nazi feixista.

El camí veritable, doncs, tant del proletariat com de les forces democràtiques, és el contrari d'aquell que ens marquen les forces reaccionàries.

La Campanya de difusió i d'ajut a "LLUITA"

El nostre portantveu ha d'arribar a tots els catalans

Són molts els Departaments que ens han enviat la llurs resolucions encaminades a intensificar l'aplicació de mesures i iniciatives que els ha de permetre d'assolir ràpidament l'objectiu de superar algunes debilitats que es manifesten en la difusió de «LLUITA», les quals hem assenyalat en cròniques passades.

Perquè aquest objectiu esdevingui aviat una realitat, insistim sobre la necessitat d'actuar definitivament amb la mecanització del treball de difusió de «LLUITA», i, especialment, amb la formulació fàcil del que hi ha res fer. Els companys de la C.N.T. són uns setagres, o bé, «Els companys d'Esquerra diuen que ja tenen llur periòdic i que no en volen cap més...» etc, expressions que molt sovint volen ésser una autoproclamació de la manca d'un treball polític personal, constant i diari, per part de cada company, orientat a transformar el setagres en mitjà de comprensió, quan no es produeix el cas que els primers setagres són els nostres propis companys en no fer res per a crear l'ambient de fraternització que ha de caracteritzar les relacions entre combatents antifrancquistes amb un objectiu comú: enderrocar el franquisme.

Avui podem constatar que el primer objectiu a assolir immediatament: assegurar la difusió total de l'augment del 20 % d'exemplars de «LLUITA» realitzats a cada Grup, ha esdevingut una realització pràctica en molts Departaments.

Perquè aquest objectiu esdevingui aviat una realitat, insistim sobre la necessitat d'actuar definitivament amb la mecanització del treball de difusió de «LLUITA», i, especialment, amb la formulació fàcil del que hi ha res fer.

forces antifrancquistes a sortir de posicions que ateleixen o fan totalment negativa llur contribució a la lluita contra el franquisme; i, consegüent, en la defensa de l'única que ha de permetre, d'assegurar la solució del problema espanyol d'acord amb la voluntat popular; contudent contra els que continuen enfangant-se en l'anticomunisme; intransigent envers els políticistes i maniobres a sou d'interessos reaccionaris estrangers, imparable en el seu combat contra el règim que tirant el nostre poble i assassina els seus millors fills; emocionat i plè d'admiraçió i orgull davant la magnífica combativitat del nostre poble, les gestes sublimes dels nostres guerrillers, ha d'impressionar fortissimament d'una manera profunda a tots els catalans animats d'honrats sentiments antifrancquistes que lleixen amb regularitat el nostre portantveu.

L'impuls que en aquestes darreres setmanes s'està donant a la difusió de «LLUITA» no ha de significar més que el començament, un petit pas, podríem dir, en el camí d'una gran i constant campanya de popularització i divulgació creixent del nostre portantveu; des dels llocs de gran concentració de catalans fins a les contrades més apartades; constituint «Grups d'amics de «LLUITA»» en el primer cas, essent cada militant «isolat un activista en la difusió del nostre portantveu» en el segon; i estimulint i impulsant l'aplicació de tota mena d'iniciatives, des de la venda de massa, fins a la visita a la masia a la qual sabem que viu un català antifrancquista.

BUTLETI DE SUBSCRIPCIO A "LLUITA"
NOM I COGNOMS
CARRER
LOCALITAT
DEPARTAMENT
Import d'una subscripció per a tres mesos, 60 francs.

Franco no pot canviar..

Ve de la pàg. 1
de convèncer, d'una vegada per sempre, que Franco, malgrat els seus canvis de decoració, resta sempre feixista, resta sempre el fomentador de la guerra civil entre els espanyols, resta sempre una amenaça per a la pau mundial.

Cal, però, fer més. Al costat d'un reforçament de la unitat i de la lluita antifrancquista, la democràcia mundial ha d'acomplir i intensificar la seva acció contra el règim terrorista de Franco, el Consell de Seguretat de l'O.N.U. ha de plantejar, altre cop, resolucions més eficaces contra el franquisme, exigir a totes les Nacions Unides el tractament d'«Les resolucions diplomàtiques i comercials que avui, encara, permeten el sosteniment de Franco, la seva permanència al Poder, l'esclavització dels nostres pobles.

El franquisme resta un perill permanent per a la pau i per a la democràcia. És un règim terrorista que impedeix el desenvolupament democràtic i progressiu dels pobles d'Espanya.

Per a premiar l'esforç col·lectiu, la Delegació ha decidit establir el «Trophée Lina Odena» en el Departament que, proporcionalment al nombre dels seus militants, incorpori més joves a les tasques d'ajut a «JULIOLA» i de reclutament de nous militants en la Promoció «Jaume Girbau».

FRANCO HA CONDUIT ESPANYA A L'ABIM Franco hipoteca les riqueses del nostre poble als imperialistes nord-americans

Els monopolis semiestranjeros uns, i estrangers, altres, tots antinacionals, que operen en territori espanyol, han avançat un pas més pel camí de sotmetre sota llurs ungles rapaces la producció i la sobirania d'Espanya.

Sembrad algodó. «Algodonera de Castilla, S. A.» con- cessionaria del estat per la producció d'algodó de la zona central (provincies de Madrid, Toledo y Ciudad Real), es proporcionarà s'interina anti- cipada para sembrar a mediados de abril.

El blat i la condemna de tot patriota, convé que vegem un altre costat de la seva funció antinacional, per a la qual té la concessió del Estado.

Es per mitjà del «Full del Dilluns» franquista, corresponent al dia 24 de març proposada, que ens assabentem de l'adquisició a l'estranger per part del Govern de Franco, de 90.000 tones de blat i de tres milions de quilos de cara congelada.

No és la primera vegada que es posa de relleu la nefasta política que realitza el franquisme per tal de mantenir-se al Poder. No va dubtar un sol moment a hipotecar l'economia espanyola a benefici dels invasors alemanys, quan aquests dominaven tot Europa, i en l'actualitat, sense cap mena d'escrúpols, hipoteca l'avenir dels pobles hispànics a benefici dels imperialistes americans.

L'ESPANYA FRANQUISTA, REFUGI DE NAZIS

Franco ha imitat Mussolini, ha imitat Hitler, imita ara Horthy. La qüestió és seguir el Poder, perquè té la missió encarregada de seguir-hi.

Quadrats per ex oficials de la Wehrmacht, es prepararan per a la pro- pèria guerra en la qual es jugarà el destí del món.

En represalia, el dia 12 de març, dia força calorós, se'ls va obligar a estar-se al sol, al pati de la presó, durant hores i hores. Un dels detinguts, Sabes de Arreta, va desmarcar-se. Els seus companys van protestar i dos d'ells van ésser tancats en cel·les de castig.

En represalia, el dia 12 de març, dia força calorós, se'ls va obligar a estar-se al sol, al pati de la presó, durant hores i hores. Un dels detinguts, Sabes de Arreta, va desmarcar-se.

PERIPATETIC, EPICURI, NARCISISTA I RESISTENT... PASSIU

Tot això, d'una peça, és el savi de Pineda. Els seus viatges per terres d'Amèrica ahir i els d'avui des de París a Londres, sovintejats, l'acrediten de peripatètic.

«Els per milers que els joves nazis cerquen d'arribar a Espanya, ajudats per fortes organitzacions. Existeixen des xarxes d'evasió d'indigdes per l'associació «Tod oder Später»...»

«Els restes dels serveis d'informació alemanys porten a la Península un joc terrible. Els agents, segons «Samedi-Soir», el coronel Ignacio Moyano i el marqués de Golloerrea, dos conspicus geníssims que llur subordinat el tinent coronel Zea, cap del contraespionatge, condecorat amb l'Àguila alemanya de primera classe amb glàori.

«Els pàgesos navarresos no lluren el blat. Els pàgesos navarresos de la comarca d'Estella (Pamplona) s'han negat a lliurar el segon coup de blat que els havia exigít la Junta de Proveïments de Navarra.

«Els pàgesos navarresos de la comarca d'Estella (Pamplona) s'han negat a lliurar el segon coup de blat que els havia exigít la Junta de Proveïments de Navarra.

«Els catalans de l'interior diu—, més que resistència, han de fer afirmació i exigència... Ultra no explicar quina és l'afirmació i exigència que han de fer els catalans de l'interior, queda ben clar que no han de fer resistència.

IV.—El secret de la vertiginosa volada de la Banca Schröder a Nova York

INC anys després d'haver acabat la primera guerra mundial, la Banca Schröder de Londres, tenint en compte la nova correlació de forces en l'arena mundial, va realitzar un nou acte d'expansió.

V.—Els germans Dulles, gangsters de categoria

JOHN Foster Dulles és un important personatge del món dels negocis i de la política als Estats Units. Seria difícil de precisar la professió d'aquest home.

VI.—El secret de la pujada impetuosa dels trusts, es va fer cèlebre per l'habilitat amb la qual vestia d'una forma jurídica impecable i inatacable els trusts de bandejada i de rapinyes.

«Els trusts de bandejada i de rapinyes ha estat sobretot un dels organitzadors de trust americà de l'acer. Fou amb el seu ajut que el canal de Panamá va passar de mans d'una companyia francesa a les dels americans.

VII.—El secret de la pujada impetuosa dels trusts, es va fer cèlebre per l'habilitat amb la qual vestia d'una forma jurídica impecable i inatacable els trusts de bandejada i de rapinyes.

«Els trusts de bandejada i de rapinyes ha estat sobretot un dels organitzadors de trust americà de l'acer. Fou amb el seu ajut que el canal de Panamá va passar de mans d'una companyia francesa a les dels americans.

VIII.—El secret de la pujada impetuosa dels trusts, es va fer cèlebre per l'habilitat amb la qual vestia d'una forma jurídica impecable i inatacable els trusts de bandejada i de rapinyes.

«Els trusts de bandejada i de rapinyes ha estat sobretot un dels organitzadors de trust americà de l'acer. Fou amb el seu ajut que el canal de Panamá va passar de mans d'una companyia francesa a les dels americans.